

Rzeczpospolita Polska
Minister Spraw Zagranicznych
Stefan Meller

WSM 2103-9-06/2

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE

wpłynęło dn. 28.04.06

nr. 2450 podpis

Warszawa, 27 kwietnia 2006 r.

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Ryszarda Góreckiego złożone podczas 7 posiedzenia Senatu RP w dniu 16 marca 2006 r uprzejmie informuję:

W dniu 6 kwietnia odbyło się posiedzenie Rady Promocji Polski pod moim przewodnictwem. Agenda posiedzenia obejmowała przyjęcie *Ramowego Planu Pracy na rok 2006*, przyjęcie uchwały w sprawie powołania grupy roboczej ds. przygotowania *Strategii Promocji Polski*, omówienie założeń do prac nad *Strategią Promocji Polski* na lata 2007-2013 oraz zapoznanie się z przygotowaniami Wrocławia jako polskiego kandydata do organizacji EXPO 2012, a także przygotowanie do realizacji II etapu projektu „Marka dla Polski”.

Uważam, że od skali zmian wprowadzonych przez Radę Promocji i innowacyjności jej działań zależeć będzie umacnianie się w dłuższej perspektywie pozytywnego wizerunku Polski w Europie i w świecie. Jej podstawowym zadaniem jest przygotowanie kompleksowej Strategii promocji Polski na lata 2007-2013 określającej kluczowe dla Polski cele i metody promocyjne, a także środki niezbędne dla ich realizacji. Istotnym warunkiem powstania tej strategii jest sfinalizowanie prac nad sformulowaniem podstawowego przesłania promocyjnego odnoszącego się do Polski w ramach projektu „Marka dla Polski”. Przesłanie, które zamierzamy upowszechniać na forum międzynarodowym powinno być jasne i czytelne. Według niego Polska to:

- a) kraj o wyrazistej, choć złożonej tożsamości, bogatym dorobku intelektualnym, wielokulturowym dziedzictwie zakorzenionym w europejskiej tradycji;
- b) kraj nowoczesny, dynamicznie zmieniający się, zdolny do współtworzenia przyszłości Europy, który zobligowany swoim doświadczeniem historycznym, tradycją walki z totalitaryzmami solidaryzuje się i wspiera przemiany demokratyczne na całym świecie oraz walkę o prawa człowieka;
- c) kraj ludzi kreatywnych, zdolnych do przekraczania barier i utartych schematów, wnoszących świeże spojrzenie we wspólnoty w których uczestniczy;
- d) kraj przywiązany do wartości religijnych, wierny tradycjom, ale traktujący je jako istotny fundament tożsamości, moralnego ładu, a nie źródło ksenofobii i ograniczenia;
- e) kraj o wielowiekowej tradycji pokojowego i twórczego współistnienia wielu narodów, religii i kultur.

Efektywność prac Rady w kluczowych kwestiach dla promocji Polski stanowi istotną przesłankę dla przyszłego sukcesu w tej dziedzinie. W trakcie następnego posiedzenia Rady

Promocji, które powinny odbyć się przed okresem wakacyjnym przedstawione zostaną propozycje zmian w dokumentach regulujących funkcjonowanie Rady w celu usprawnienia jej prac.

Odnosząc się do kwestii międzyresortowego podziału kompetencji i właściwości pomiędzy poszczególnymi ministerstwami, chciałbym wyrazić przekonanie, że tylko solidarna postawa, wykraczająca poza resortowe interesy w imię budowy dobrej reputacji Polski za granicą, może przynieść potrzebny i oczekiwany przełom w promocji Polski. Jednocześnie uprzejmie informuję, że Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesłało w marcu br. Ministrowi Spraw Wewnętrznych projekt uzgodnionych z Ministrem Gospodarki zmian w Ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, które w sposób przejrzysty określają współzależności kompetencyjne obu resortów.

MSZ proponuje m.in., aby dział „sprawy zagraniczne” obejmował m.in. sprawy z zakresu współpracy na rzecz rozwoju i pomocy humanitarnej udzielanej za granicą. Obowiązek takich działań wynika bezpośrednio ze zobowiązań międzynarodowych, przyjętych przez Polskę w ramach Unii Europejskiej, Europejskiej Organizacji Współpracy i Rozwoju i systemu Narodów Zjednoczonych. W szczególności zobowiązania te dotyczą zwiększenia wydatków budżetowych na pomoc rozwojową. Należy zaznaczyć, że obecny ich poziom jest daleko poniżej poziomu finansowania współpracy rozwojowej większości państw członkowskich ww. organizacji. W związku z zapisami Strategii Polskiej Współpracy na rzecz Rozwoju, przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 21 października 2003 r., problematyka ta stanowi jedno z istotnych zadań polskiej polityki zagranicznej, w szczególności w związku ze zobowiązaniem do zwiększenia wysokości środków, przeznaczonych na pomoc dla krajów rozwijających się i w okresie transformacji do poziomu 0,1 % produktu krajowego brutto.

Projektowana regulacja prawna przewiduje również wzmocnienie funkcji koordynacyjnej ministra właściwego do spraw zagranicznych w dziedzinie stosunków z zagranicą. Obecnie ustawa nie precyzuje zasad ani instrumentów sprawowania tej istotnej funkcji, co w praktyce prowadzi do konieczności definiowania jej istoty w konkretnych przypadkach. Wychodząc z założenia, że każda kompetencja z zakresu prawa administracyjnego powinna być dostatecznie precyzyjnie określona przepisami prawa, MSZ zaproponowało określenie podstawowych instrumentów koordynacji. Katalog tych instrumentów, w myśl projektu, obejmuje:

- coroczne uzgadnianie kierunków i celów polityki zagranicznej i przedstawianie ich w imieniu Rady Ministrów Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej oraz Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym dla przedłożenia projektu budżetu państwa;
- opracowywanie i przedkładanie Radzie Ministrów wieloletnich strategii w dziedzinie stosunków z zagranicą;
- współuczestnictwo w istotnych dla interesów Rzeczypospolitej Polskiej działaniach międzynarodowych organów władzy publicznej.

Pierwszy z w/w instrumentów stanowi zapis dotychczasowej, wieloletniej praktyki związanej z corocznym uzgadnianiem kierunków i celów polityki zagranicznej, a następnie ich prezentacją w imieniu Rządu na forum Sejmu RP w postaci expose polityki zagranicznej. Kompetencja polegająca na inicjowaniu prac nad strategiami rządowymi w dziedzinie stosunków z zagranicą jest naturalną konsekwencją zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych. Z kolei współuczestniczenie w istotnych dla interesów Rzeczypospolitej Polskiej działaniach międzynarodowych organów władzy publicznej stanowić będzie ustawową gwarancję udziału Ministra Spraw Zagranicznych w szerokim spektrum działań

międzynarodowych organów władzy publicznej, a zarazem gwarancję przepływu niezbędnych informacji w tych sprawach.

Zgodnie z propozycją MSZ celem zmian ustawy o działach administracji rządowej w części „gospodarka” jest dostosowanie oraz pełniejsze odzwierciedlenie zadań przypisanych, zgodnie z obowiązującym prawem, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, jakie minister ten wykonuje w związku z potrzebą unowocześnienia gospodarki polskiej oraz prowadzeniem spraw dotyczących stosunków gospodarczych z zagranicą, w tym szczególnie w odniesieniu do kwestii wynikających z członkostwa Polski w Unii Europejskiej.

W opinii Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ustawie należy doprecyzować, iż reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej za granicą, odbywa się w szczególności w ramach Wspólnej Polityki Handlowej Unii Europejskiej i ma na celu uwzględnienie nowych działań, jakie podejmuje minister właściwy do spraw gospodarki po akcesji Polski do UE, polegających na obsłudze komitetów i grup roboczych Komisji Europejskiej oraz Rady UE w zakresie stosunków gospodarczych z zagranicą. Ponadto zapisy ustawy muszą uwzględniać także obecne działania ministra właściwego do spraw gospodarki związane z reprezentowaniem i ochroną interesów gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach Światowej Organizacji Handlu oraz Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju. Istniejące akty prawne dotyczące funkcjonowania międzyresortowego Zespołu ds. WTO i Pełnomocnika ds. Negocjacji WTO określają Ministerstwo Gospodarki jako centrum koordynujące udział Polski w wielostronnych negocjacjach handlowych podejmowanych na forum WTO. Takie doprecyzowanie jednoznacznie rozgranicza kompetencje ministra właściwego do spraw zagranicznych i ministra właściwego do spraw gospodarki w obszarze zewnętrznej polityki handlowej po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej w związku z modyfikacją dotychczasowych kompetencji MSZ jako wynik przyporządkowania MSZ dotychczasowych kompetencji Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej.

Z wyrazami szacunku
Kifer Keller